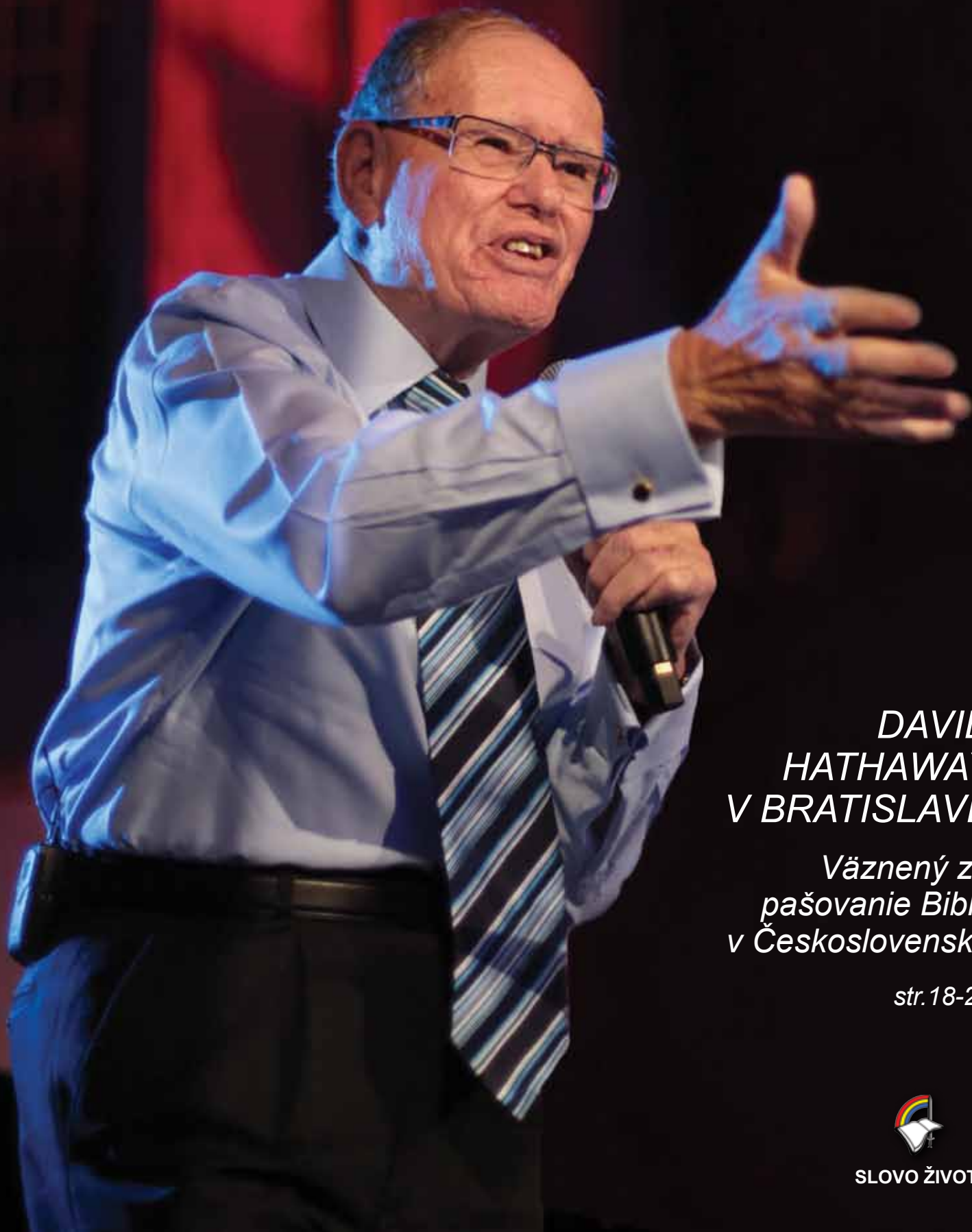


Vítězný život

3/2015



**DAVID
HATHAWAY
V BRATISLAVE**

*Väznený za
pašovanie Biblií
v Československu*

str. 18-20



SLOVO ŽIVOTA



223 strán

9,– EUR

Joyce MEYER

BOH SA NA TEBA NEHNEVÁ

Božia láska vyháňa každý strach... Dokážeš ju prijať? Mnohí si nedokážu spojiť predstavu Boha ako milujúceho Otca a zároveň prísneho Sudcu. Musíme však pamätať na to, že Boží hnev je namierený proti hriešnemu správaniu, a nie proti nám. Ak vo svojom živote zápasíš s odmietnutím alebo strachom, táto kniha je určite pre teba. Autorka v nej poukazuje na príčiny viny, hanby, perfekcionizmu či bolesti z odmietnutia a odhaľuje skutočný Boží charakter.

„Možno potrebujete získať celkom nový pohľad na Boha, ktorý sa nezakladá na názoroch ľudí, ale na slovách Biblie. Uistujem vás, že bez ohľadu na to, akých hriechov ste sa v živote dopustili, Boh vás miluje. Neschvaľuje vašu zlú cestu, ale ani na okamih vás neprestal milovať!“

Joyce MEYER

new

Peter ČUŘÍK

DIAMANTY V BLATE

Verím, že Svätý Duch vám pri čítaní tejto knihy otvorí oči, zapáli vás novou túžbou žiť naplno pre Krista a povzbudí vás k hľadaniu Božej moci, tak potrebnej pre túto generáciu.

Ján LACHO

biskup Apoštolskej cirkvi na Slovensku

Bezpochyby je to vzácna a na slovenské pomery výnimočná učebnica. Som presvedčený, že z nej budú čerpať usmernenia a nové inšpirácie mnohí kresťania.

Marek KRAJČÍ

riaditeľ bratislavskej platformy Kresťania v meste

Obdivujem autorovu schopnosť ilustrovať. Jeho dar spočíva v sile príbehov, ktoré človeka zdvihnú z komfortu stoličky a zmobilizujú do akcie viery.

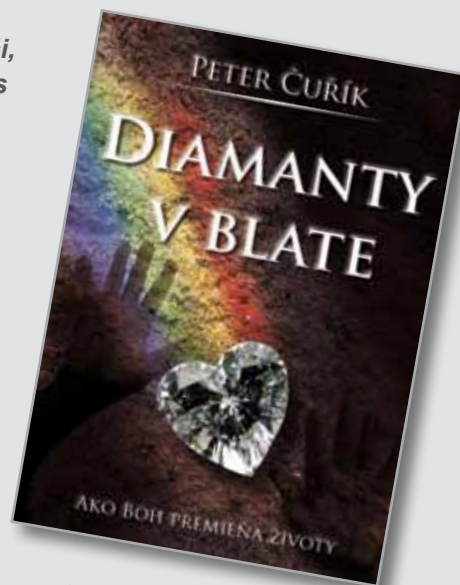
Miro TÓTH

lead pastor Kresťanského centra Nitra/Nové Zámky/Šaľa/Zlaté Moravce

Vopred upozorňujem, že to zďaleka nie je len príjemné čítanie, aj keď jej autor je brilantný rečník a ním písaný text je rovnako svieži, pútavý a nadchýnajúci.

Michal KEVICKÝ

kazateľ cirkevného zboru Viera BJB v Bratislave



223 strán

9,– EUR

Nakupovať môžete v Slove života, Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, tel: 02-20929311, slovozivota@slovozivota.sk alebo na eshope na www.slovozivota.sk
Posielame na dobierku za 2 Eurá

OBSAH



SKUTOČNÝ PRÍBEH

**Viera preskúšaná
ohňom**

**Alexander a Nataša
DEMITROVCI**

str. 4–5



NOVÁ KNIHA

Boh sa na teba nehnevá

Joyce MEYER

str. 6–7



REPORTÁŽ / ROZHOVOR

Ježiš stále zázračne uzdravuje

**Turné s Perom
CEDERGÅRDHOM**

str. 8–10



REPORTÁŽ

Speak life

Mládežnícky tábor

str. 11



REPORTÁŽ

Stretni sa s Kráľom

Detský tábor

str. 12–13



REPORTÁŽ

Misia v Ugande

str. 14–15



REPORTÁŽ

Milujem svoje mesto

Family day

str. 16–17



REPORTÁŽ / ROZHOVOR

**Evanjelista David
HATHAWAY
v Bratislave**

str. 18–20



CIRKEVNÉ DEJINY

Ulrich Zwingli

Švajčiarska reformácia

str. 21

NEBOJ SA,
LEN VER!

Žalmista hovorí, že spravodlivý sa nebude báť zlej zvesti. Znamená to, že aj dobrí ľudia môžu čeliť ťažkým okolnostiam. Zlé správy môžu zaskočiť aj spravodlivých, no Božie slovo nás povzbudzuje, že sa ich nemáme báť.

Strach je odveký nepriateľ človeka. Keď prišiel za Ježišom Jairus, predstavený synagógy, bol v zúfalom stave. Jeho dcérka zomierala a nikto jej nedokázal pomôcť. Jairus vedel, že riskuje svoju povesť aj živobytie, no bolo mu to jedno, lebo musel zachrániť život milovanej dcéry. Pretlačil sa cez zástup a padol k Ježišovým nohám. Jeho prosba vychádzala z uboleného otcovského srdca: „*Moja dcéruška skonáva: prosím, žeby si prišiel a vzložil na ňu ruky, žeby bola uzdravená a žila.*“ Ďalší verš je úžasný: „*A odišiel s ním.*“ Ak prídeš k Ježišovi so svojou prosbou, on pôjde s tebou! Ježiš sa nebojí ani smrti. Vedel o Jairusovom zúfalstve a beznádeji, ktoré ho budú čakať v jeho dome. No neváhal ani chvíľu. Išiel bok po boku s ním, aby naplnil jeho potrebu. Ale na ceste ich zdržal zástup a ďalšia núdzna žena, ktorá potrebovala vyslobodenie z chronickej choroby, ktorá trvala dlhých 12 rokov. Napriek vynaloženým peniazom a úsiliu najlepších lekárov sa jej stav iba zhoršoval. Žena s krvotokom sa však s vierou dotkla Ježišovho rúcha a bola okamžite uzdravená. Všetci sa z toho tešili, až na Jairusa; vedel, že každá minúta je drahá.

Keď chcel Ježiš konečne pokračovať v ceste, stalo sa to, čoho sa Jairus najviac obával. Uvidel ľudí zo svojho domu a výraz ich tváří hovoril jasnou rečou. Jairus akoby skamenel. Ich slová len potvrdili jeho strašnú domnienku: „*Tvoja dcéra už zomrela, načo ešte unúvaš učiteľa?*“ Akú horšiu správu môže otec počuť? Možno aj ty čelíš podobnej zlej zvesti, či už je to diagnóza od lekára, nečakaná výpoveď z práce alebo zlé správy o твоjich deťoch. Jairusovi prebehlo myslou niečo také-

to: „Ved' mi Ježiš sľúbil, že pôjde so mnou! Kde sú jeho zasľúbenia?“ Už si mal niekedy podobné myšlienky? Ježiš dobre vedel, čo sa v Jairusovi odohráva a reagoval okamžite. Povedal: „*Neboj sa, len ver!*“ Možno tie slová znejú jednoducho a možno sa zdajú byť len povrchným utešením v ťažkej chvíli. Túto vetu však vyriekol Spasiteľ sveta! Jairus tomu uveril a Kristus jeho dcéru nakoniec vzkriesil z mŕtvych. „*Neboj sa, len ver!*“ Rozšírený anglický preklad Amplified to prekladá takto: „*Nebud' ochromený strachom, ale pokračuj vo verení.*“ Strach nás dokáže skutočne ochromiť. Odčerpáva z nás životnú energiu a berie nám silu pokračovať ďalej. Ale Ježiš Jairusovi povedal, aby nedovolil strachu, aby ho ovládol. Nahraď myšlienky neviery a obáv myšlienkami dôvery v jeho Slovo. Len ďalej pokračuj v ceste viery, lebo aj keď nebýva ľahká, jej konečná stanica sa nazýva víťazstvo.

Aj na stránkach tohto čísla Víťazného života nájdeš moderné príbehy Jairusov, ktoré ťa povzbudia v твоjich zápasoch viery. Nájdeš tu príbeh mladého muža, ktorý si prešiel peknom závislosti, aby nakoniec znovu získal Božie odpustenie a obnovenie. Dočítaš sa o odvahe mladých žien, ktoré sa rozhodli opustiť pohodlie svojho života na Slovensku, aby mohli pomáhať sirotám v Ugande. V rozhovoroch ti predstavíme dvoch Božích mužov, ktorí poodhalia svoje zápasy s pochybnosťami a strachom. No odmietli sa vzdať, bežali ďalej za Ježišom a dnes sú Jeho mocnými nástrojmi.

Neviem, aký beh je pred tebou, ale môžem ťa uistiť, že v ňom nie si sám. Keď Jairus prosil Ježiša o pomoc, On odišiel s ním. Cesta viery nie je bez úskalí, ale prináša víťazstvo. Nežľakni sa zlej zvesti! Viem, že to nie je jednoduché, ale možno práve cez to, čím prechádzaš, tvoja viera zosilnie a Ježiš naplní aj tvoj dom veľkou radosťou.

Peter Oliva

Fotka na titulke: **David Hathaway v Bratislave**

Autor fotografie: **Hathaway ministry**

Viera preskúšaná ohňom

Aci, ako ho všetci voláme, aj s manželkou Nataškou sú v Slove života Bratislava veľkým požehnaním. Aci hrá v našej hudobnej skupine a má stabilnú prácu, Nataša práve skončila štúdium na vysokej škole pedagogickej a nedávno začala v našom zbore pracovať v detskej službe. Obaja pochádzajú zo Srbska, no našli sa až tu na Slovensku. Ich životné príbehy stoja za prečítanie. Budú vás možno šokovať, prinútiť k zamysleniu, no s istotou vám znova dokážu, aký veľký a milostivý je Boh.



ALEXANDER A NATAŠA
DEMITEROVCI

► ALEXANDER

Narodil som sa v rodine pastora v Báčkej Palanke vo Vojvodine, mám troch súrodencov. Vyrastal som v živom a prebudeckom zbore, bol som pokrstený Duchom Svätým a začal hovoriť v iných jazykoch, keď som mal len šesť rokov. Pán Boh sa ma dotýkal pri rôznych príležitostiach, vo vode ma pokrstili v dvanástich rokoch. Mal som rád nedeľnú školu, dodnes si pamätám na rôzne biblické vyučovania, na hostí, ktorí k nám prichádzali. Ľudia na mne videli požehnanie a hovorili mi, že jedného dňa budem kazateľom.

Od zmätku až na dno drogovej závislosti

V roku 1999 Srbsko bombardovali. Ekonomická situácia sa u nás zhoršila. Veľa mladých odišlo zo zboru, aj rodiny hľadali lepší život v zahraničí. Mal som trinásť a nechápal, čo sa deje. Letné mesiace sme trávili vonku a ja som si na ulici našiel neveriacich kamarátov. Začali ma lákať cigarety, alkohol a napokon aj drogy. Bol som sklamaný, nevidel som pred sebou žiadnu budúcnosť. Zdalo sa mi, že moje výborné známky v škole sú mi nanič. Začal som sám seba presviedčať, že Boh neexistuje. Hlboko v srdci som však vedel, že to nie je pravda.

Bola to ale dobrá výhovorka, aby som pokračoval v zatrpknutí a rebélii. Božie povolanie som v myšlienkach zavrhol, chcel som sa stať úspešným advokátom. Začal som obviňovať Boha, cirkev, celú spoločnosť. Stal sa zo mňa mánotratný syn, chodieval som po zábavách, stále som bol v nejakej partii a pravidelne fajčil marihuanu, aby som nemusel „riešiť“ šedú realitu, v ktorej som sa ocitol. Žiaľ, ako osemnásťročný mladík som skončil až na heroíne. Nasledovalo šesť ťažkých rokov. Boh sa ma však nevzdával a aj ja som vo chvíľach súženia a ťažkostí aspoň večer volával k Bohu. Nemal som vieru, ale aspoň nádej, že by ma azda mohol počuť a nejakou zmeniť kurz môjho života.

Zlom na mládežníckom tábore

V roku 2006 k nám na týždeň prišli mladí zo Slova života na misiu. Pri našom meste sme zorganizovali mládežnícky tábor. Napriek môjmu neutušenému stavu som sa zapojil, pomáhal som s organizáciou, prevozmi autom, s piesňami, veľmi ma bavilo tráviť čas s mladými zo Slovenska. Obľúbil som si pastora Petra Čuříka, videl som, ako slúži v pomazaní. Na poslednom zhromaždení bola výzva pre mladých, no ja som bol v ten večer vo chvíľach a pomyslel som si, že nemôžem

len tak opustiť svoj nástroj. A keď sa zdalo, že Peter sa už za všetkých modlil, zrazu povedal: „Je tu ešte niekto, za koho sa mám modliť.“ Pochopil som, že je to určené mne. Položil na mňa ruky a ja som na sebe pocítil Boží oheň, hneď nato prišlo aj prorocké slovo. Cítil som Božiu lásku, slzy mi tiekli potokom. Niečo sa vtedy zmenilo, náhle som stratil vášeň pre svetskú zábavu a začal túžiť po živote s Bohom. Už ma nebavilo s kamarátmi chodiť von, vysedávať po baroch. Zostal však jeden veľký problém – závislosť na heroíne.

Cítil som Božiu lásku, slzy mi tiekli potokom. Niečo sa vtedy zmenilo, náhle som stratil vášeň pre svetskú zábavu a začal túžiť po živote s Bohom.

Konečne slobodný!

Ďalšie roky som zvädzal veľký boj s temnotou. Začal som Bohu viac veriť, viac som po ňom túžil. Nakoniec som v roku 2008 prišiel kvôli štúdiu na Slovensko. Chcel som absolvovať vysokú školu a zároveň navždy skončiť so starým životom. Utiect' od heroínu, od povrchnosti a hriešneho životného štýlu. Prázdnota, ktorú som pocítoval, bola neznesiteľná. Moje zlozvyky si ma však našli aj na Slovensku. Začal som navštevovať cirkev, ale stále som sa nevedel zbaviť alkoholu, cigariet a drog. Všetko ma to prenasledovalo ako tieň a čím viac som sa približoval Bohu, tým viac duchovnej opozície som zažíval. Trvalo mi dva roky, kým som sa so svojím problémom niekomu zveril. Študoval som v Nitre a navštevoval zbor AC Mozaika. Otvoril som sa pastorovi Mirovi, mal som už dosť skrývania sa a bridilo sa mi pokrytectvo. Zbor mi pomohol dostať sa do strediska *Teen Challenge* v Seredi, kde som sa začal od drog oslobodzovať. Napriek tomu, že som sa Bohu otočil chrbtom, On ma trpezlivo čakal ako dobrý Otec, vytiahol ma z môjho bahna.

Štúdium v Moskve a stretnutie s Natašou

V roku 2010 som sa v Nitre zoznámil s Natašou, s dievčaťom zo Srbska. Stretli sme sa v cirkvi, po roku sme začali spolu chodiť. Modlili sme sa hneď od začiatku za Božie vedenie a Pán nám obom potvrdil, že patríme k sebe. Nataša vstúpila do môjho života práve vo chvíli, keď som znášal ťažkú realitu vytriezvenia po dlhých šiestich rokoch závislosti. Poslal ju sám Pán, teraz to môžem potvrdiť už aj s odstupom času. Po roku chodenia som odišiel do Ruska na biblickú školu. Niekoľko rokov som to mal v srdci a šiel som, hoci som tam nikoho nepoznal. Boh zabezpečil financie, našiel som si nových priateľov. Pán sa o všetko postaral, najmä som však rástol v poznaní Slova. Tam som dostal dobré základy, bola to zmena o sto percent. V Moskve som Natašu požiadal aj o ruku. Krátko po návrate sme sa zobrali. Za posledný rok sme zažili veľa dobrého. Mám prácu, ktorá ma uspokojuje, a Nataša

úspešne dokončila svoje štúdium. Máme vymodlený byt a všetko, čo mladomanželia na začiatku potrebujú. Pokušenia a slabosti, s ktorými som zápasil, sú preč. Niekedy by som chcel Božie jednanie vo svojom živote urýchliť a naplno Bohu slúžiť, uvedomujem si však, že musím byť trpezlivý. Učíme sa žiť spoločne, zápasíme s časom, podobne ako ostatní okolo nás. Sme však Bohu bližšie než kedysi a to nás oboch naplňuje vďačnosťou. Chceme žiť s Ním a vpred nás poháňa vedomie, že On po nás túži ešte viac než my po ňom.

► NATAŠKA

Vyrastala som v Srbsku na dedine. Keď som mala osem rokov, rodičia sa obrátili a o rok nato som sa odovzdala Pánovi aj ja. Počas bombardovania som sa bála o život a kládla si otázky ohľadne večnosti. Čo sa stane, ak zomriem? Pamätám si na ten deň, keď som činila pokánie, vyplakala sa a ľutovala všetky hriechy. Potom som už jasne vedela, kam raz pôjdem, keď môj čas na tejto zemi vyprší.

V pasci sebaľútosti

Túžila som po Bohu, verila som, že musí mať pre mňa viac, ako som zakúšala v tradičnom kresťanskom prostredí. Po strednej škole som mala plány ísť študovať na vysokú školu, ale v Srbsku mi to nevyšlo. Rozhodla som sa venovať jeden rok Pánovi, chcela som ísť na Slovensko. Na prekvapenie som nedostala vízum, lebo škola nebola štátom uznaná. Ostala som sklamaná a uzavretá, boli to dni plné sebaľútosti. Mala som pocit, že sa mi zrútil svet. Cítila som sa úplne na dne, ale naučila som sa, že Pán nalomenú trstinu nedolomí, ale zahojí a vylieči. Pán ma naučil, že mám čakať na Neho a vo všetkom hľadať Jeho vôľu.

Oplatilo sa čakať na manžela

Napokon som sa po modlitbe rozhodla ísť študovať do Nitry. Nikoho som tam nepoznala, ale napriek tomu som tam šla. Pán ma tam ďalej tvaroval a učil ma, ako budovať vzťahy s ľuďmi, ako mu otvoriť srdce. Dozvedela som sa tam aj veľa nového, napríklad o hovorení v nových jazykoch. Vedela som, že musím vykročiť, prekonať rôzne bariéry, ktoré som mala v hlave. Spoznala som tam aj Alexa, svojho manžela, s ktorým si dobre rozumieme. Oplatilo sa čakať na toho pravého. Modlievala som sa za budúceho manžela, veľmi som túžila po tom, aby to bol prvý a posledný muž v mojom živote. Všetky dievčatá už niekoho mali, v ich očiach som bola ako strelená. Kamarátky sa mi snažili nahovoriť, že je to nemožné, ale ja som sa nenechala odradiť. Oplatilo sa. Mám požehnaného manžela, vieme sa spolu modliť a túžime viac a viac po Božom dotyku.

Ako som si našla prácu

Keď hľadáme Jeho kráľovstvo, On nám ostatné veci pridáva. Tak to bolo aj s mojou prácou. Som čerstvou absolventkou, po škole som si začala hľadať prácu ako učiteľka a modlila som sa, aby mi Pán otvoril dvere. Zasielala som životopisy, modlila sa a čakala. Bol to zázrak, z tridsiatich piatich uchádzačov ma nakoniec na jednom konkurze vybrali. Som Bohu za to veľmi vďačná, vidím, ako sa o nás stará a ako nám žehná.

Boh sa na teba nehnevá!

ŽIVOT V SKUTOČNEJ LÁSKE, PRIJATÍ A BEZ OBVIŇOVANIA

JOYCE MEYER

Joyce Meyer patrí na Slovensku medzi najobľúbenejšie autorky, iste aj preto, lebo jej knihy sú veľmi praktické. Táto novinka sa zaoberá témou, ktorá je pre kresťanov stále aktuálna, veď kto z nás sa niekedy necítil odsúdený? Veľakrát na odsudzovanie ani nie je dôvod a ak sa k tomu pridružia pocity menejcennosti a sebaľútosti, môže nás to úplne ochromiť. Joyce Meyer k tomu dodáva: „Skutočnosť, že Boh sa na nás nehnevá, je tou najoslobodzujúcejšou pravdou, akú možno v živote spoznať. Keď pochopíme, že Boh vie o všetkých hriechoch, aj o tých, ktoré ešte len spáchame, a vopred sa rozhodol odpustiť nám ich, zbavíme sa strachu zo zlyhania. Pravda je taká, že keď sa prestaneme zameriavať na svoje hriechy, budeme sa ich dopúšťať stále menej. Zamerajme sa radšej na Božiu dobrotu a budeme čoraz podobnejší Kristovi.“



Mentalita zameraná na výkon

Obavy, že Boh sa na nás hnevá, vychádzajú zo strachu, že sme sa nezachovali tak, ako sa od nás očakávalo. Z „duchovného testu“ sme nedostali jednotku, nedosiahli sme svoj cieľ, neovládli sme sa a teraz sme zo seba sklamaní. Zároveň si však myslíme, že sme sklamali aj Boha.

Ale Boh už vopred vedel, že nepodáme stopercentný výkon, a aj tak sa rozhodol milovať nás. Naše zlyhania Ho nezaskočia! Kým nevystúpime z kolotoča s názvom VÝKON – UZNANIE, nezbavíme sa pocitov sklamaní a nezdravého strachu, že Boh sa na nás hnevá. Pán predsa od nás nežiada výkon, ale vieru.

Naším prvým cieľom by malo byť vytvoriť si s Ním vzťah, ktorého základným kameňom je vzájomná láska. Ak je hlavným pilierom nášho života vzťah s Pánom, môžeme sa usilovať o dobré skutky, ktoré budú vedené Duchom Svätým. Našou motiváciou nebude strach, ale túžba. Budeme cítiť slobodu byť nedokonalými bez toho, aby nás to stresovalo. Nezačínajme

deň s postojom, že dnes musíme podať dobrý výkon, aby sme si získali uznanie a pozornosť Boha aj ľudí. Nech je naším cieľom to, aby sme milovali, a potom z lásky k Bohu sa zo všetkých síl usilovali konať správne.

Vystúpte z kolotoča s názvom VÝKON – UZNANIE a prid'te ku mne. Uverte, že vás milujem bez podmienok.

Zbavme sa pokriveného myslenia, ktoré nás núti konať dobro iba preto, aby sme dosiahli odmenu. Naučme sa robiť to, čo je správne preto, lebo je to správne. Boh nás v každom prípade odmení, ale našou pohnútkou pre službu musí byť jedine láska. Takýto postoj si môžeme osvojiť až vtedy, keď prijmeme pravdu, že Boh nás bezpodmienečne miluje.

„My milujeme, lebo on nás miloval prvý“ (1Jána 4:19).

Boh nie je ako bejzbalový tréner, ktorý je z nás sklamaný, ak neodpálime loptičku a spôsobíme prehru celého tímu. Skôr, než nás Boh postavil na ihrisko, vedel, že sa nám ju nepodari odpáliť. Biblia hovorí, že Boh pozná naše chyby, a miluje nás aj napriek nim. Krása milosti spočíva v tom, že „Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni“ (Rim 5:8).

Boh nás už dávno prijal, preto sa nemusíme snažiť získať si Jeho lásku dobrými skutkami. V Ježišovi sme ospravedlnení a Boh nás vďaka Nemu prijíma (pozri Ef 2:4-6; Rim 5:19). Keď sa Otec pozrie na človeka, ktorý prijal Ježiša za svojho Spasiteľa a Pána, vidí Ježišovu dokonalosť, nie nedokonalosť človeka. Odkedy sa Ježiš stal naším Spasiteľom, nezáleží už na našich dobrých skutkoch, ale iba na tom, kým sme v Kristovi. Vlastnou silou nedokážeme urobiť nič dobré, ale v Kristovi zvládneme všetko, čo od nás Pán žiada. Boh nevyžaduje dokonalosť, ale vieru.

Vystúpte z kolotoča

Dlhé roky som žila s mentalitou dlžníka. Každé ráno som sa zobúdzať s predsavzatím, že sa budem snažiť byť dobrá, aby som zaplatila za hriechy a chyby predošlého dňa. Dúfala som, že tak si znovu získam Božiu priazeň a lásku. V tom čase som pravidelne chodievala do zboru, kde sa kázalo o tom, že spása je dar milosti, nie odmena za skutky. Tvrdila som, že tomu verím, ale neaplikovala som to do svojho života.

Hoci sa mi každý deň podarilo urobiť niečo dobré, vždy to zatienili zlyhania, takže som sa nedokázala pohnúť z miesta. Na ďalší deň som znovu cítila dlh za včerašok a kolotoč sa začal odznova. Každý večer som bola duchovne, duševne aj citovo vyčerpaná z ustavičnej snahy zapáčiť sa Bohu. V dôsledku toho som bola nevrlá a nepríjemná k iným ľuďom.

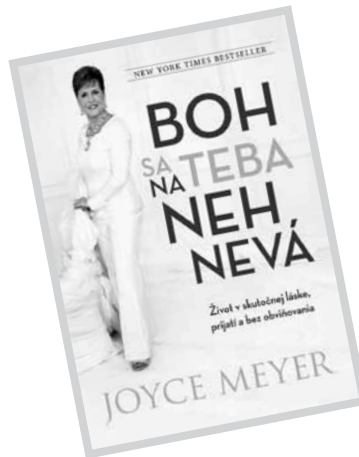
Vtedy som ešte nechápala Ježišove slová, ktoré zaznamenal evanjelista Matúš:

„Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť“ (Mat 11:28).

Ja by som tento verš parafrázovala nasledovne: *„Vystúpte z kolotoča s názvom VÝKON – UZNANIE a pridťe ku mne. Uverte, že vás milujem bez podmienok. Neprijímam vás na základe toho, čo robíte, ale na základe toho, čo som pre vás urobil na kríži. Môžete si s úľavou vydýchnuť a prestať sa trápiť svojimi zlyhaniami.“*

Koľko hriechov ste spáchali?

Keby ste mali zostaviť zoznam svojich chýb, aký dlhý by bol? Pravda je taká, že aj keby ste napísali všetko, čo vám napadne, a požiadali aj príbuzných a priateľov, aby zoznam doplnili, stále by nebol úplný. Boh vie o všetkých našich slabostiach a želá si, aby sme ich prestali rátať. Keby sme prestrihli kábel, ktorý privádza do nášho domu energiu, boli by sme bez elektriny. Keby sme ten kábel prestrihli desaťkrát, tiež by sme skončili bez energie. Nezáleží na tom, či sme zhrešili raz alebo desaťkrát: v oboch prípadoch sme stratili spojenie s Bohom a na jeho obnovenie potrebujeme Ježiša. Prestaňte sa porovnávať s inými, Boh naše hriechy nepočíta. Biblia hovorí,



že ak hľadáme spravodlivosť v zákone a prehrešíme sa proti jednému z prikázaní, porušili sme celý zákon. Boh nám, našťastie, ponúka možnosť žiť v milosti, nie pod zákonom.

„Ved' keby niekto zachoval celý zákon, ale prestúpil by ho v jednom prikázaní, previnil by sa proti všetkým“ (Jak 2:10).

Poznám ženu, ktorá si každé ráno napísala zoznam vecí, ktoré by chcela v ten deň dokázať. Robilo jej radosť, keď mohla zo zoznamu odškrtnávať jednotlivé položky, pretože jej to dávalo pocit úspechu. Keď sa jej však niečo nepodarilo stihnúť, myslela si, že úplne zlyhala a hnevala sa na seba. Neustále niečo počítala: kusy vyžehleného oblečenia, nedokončené domáce práce, čas, ktorý potrebovala na splnenie nejakej úlohy a podobne. Spomínam si na obdobie, keď som počítala čas strávený v modlitbe a viedla si presné záznamy, ako dlho som čítala Bibliu, akoby som si tým mohla vylepšiť svoje postavenie pred Bohom. Ja, aj žena, ktorú som spomínala, sme zažili uzdravenie z merania svojho výkonu a modlím sa, aby ste aj vy prestali rátať, čo ste pokazili a v čom ste uspeli. Božia milosť nás oslobodzuje od tohto otrockého zvyku! Láska *„nepočíta krivdy“* (1Kor 13:5). Božie záznamy sú veľmi krátke. Keď sa náš účet dostane do „červených čísel“ (keď zhrešíme), Boh naň okamžite urobí vklad (v podobe odpustenia a milosti). V Kristovi je stav účtu, ktorý zaznamenáva náš dlh voči Bohu, vždy nula! Na výpise čítame: *„Dlžná suma je vyplatená.“*

Zákon vyžaduje, aby sme počítali a zaznamenávali svoje hriechy a platili za ne obeťami. Tí, ktorí žijú pod zákonom,

ustavične cítia vinu. Za svoj hriech platia obeťou dobrých skutkov, pocitmi viny a smútku, ale vina sa tým neodstráni. Ostáva čupieť v tme a obviňuje ich. Ak však žijeme v nezaslúženej Božej milosti, máme istotu, že napriek svojim hriechom sme voľní a ospravedlnení. Boh sa na nás nehnevá.

Kazateľ Judah Smith raz povedal krásny príbeh o svojom synovi.

Môj štvorročný syn Zion hrá futbal. To som trochu zveličil: pobehuje po ihrisku so skupinkou ďalších štvorročných chlapcov a z času na čas niektorý z nich náhodou trafi loptu.

Počas jedného tréningu – nebol to zápas, iba tréning – vyletela z hlúčika chlapcov lopta smerom k súperovej bránke. Vtom Zion vybehol zo skupinky a uháňal za loptou. V tej chvíli sa ma zmocnil zvláštny pocit.

Futbalový tréning pre štvorročných je v skutočnosti iba miestom, kam rodičia nachvíľu odložia svoje deti, preto som bol na tribúne úplne sám. Keď však Zion dostal šancu streliť gól, mal som pocit, že ide o majstrovstvá sveta škôlkarov.

Bežal som popri čiare a kričal: *„Kopni do tej lopty, Zion! Kopni!“* Trénerovi možno napadlo, že by som mal vyhľadať psychológa, ale bolo mi to jedno. Je to predsa môj syn a hrá výborne!

Vtom sa stal zázrak: Zion kopol do lopty, tá sa mu odrazila od členka a odkotúľala sa do bránky. Ihneď som si ho vyhodil na plecia, pobehoval s ním po ihrisku a vykrikoval, aký je úžasný. Myslel som to úplne vážne!

Zion podal vynikajúci výkon a jeho otec bol naňho nesmierne hrdý. Judaha Smitha osobne poznám a viem, že by svojho syna miloval a prijímal aj vtedy, keby na tréningu totálne zlyhal. Láska dobrých rodičov nekolíše v závislosti od správania sa detí.

Ježiš stále zázračne uzdravuje ľudí

LETNÉ EVANJELIZAČNÉ TURNÉ S PEROM CEDERGÅRDHOM

Už viac ako desať rokov v lete organizujeme kampaň s evanjelistom, ktorý zanechal prácu architekta, aby mohol po celom svete zvestovať Krista. Ľudia na stretnutia s ním prichádzajú s veľkým očakávaním, pretože aj v minulosti sa presvedčili, že uzdravenie v Ježišových ranách, ktoré káže, naozaj funguje.



V Komárne prišlo do vynovených priestorov 60 veriacich. Pán sa mocne dotýkal ľudí aj v Seredi, kde dva manželské páry vydali svedectvo o tom, ako im Boh po modlitbe požehnal bábätká. V Žiline na výzvu na spasenie zareagovalo okolo 30 ľudí. Niektorí si vzťah len obnovili, iní toto najdôležitejšie rozhodnutie v živote urobili po prvýkrát. Mnohí boli uzdravení z bolestí chrbta, došlo aj k zlepšeniu sluchu, uzdraveniu kožných problémov, nechťov na ruke a uzdraveniu tráviacich ťažkostí. Veľkú odozvu mala jeho služba aj v Banskej Bystrici. Svoj život Bohu odovzdalo viac ako 20 ľudí. V Žiari nad Hronom sa zhromaždilo približne 90 ľudí, modlitba za chorých sa pretiahla až do noci. V Banskej Štiavnici slúžil Per na bohoslužbe, na ktorej boli kresťania z viacerých zborov. Navštívil aj Šobov, rómsku osadu na kopci, kde sú sociálne byty. Deti mu tam celé nadšené skákali okolo ramien. Bábätko, ktoré nekontrolovateľne plakalo a nevedela ho utíšiť ani vlastná mama, si Per zobral na ruky a okamžite stíchlo. V Nitre bolo stretnutie zamerané nielen na uzdravenie tela, ale duše a vzťahov. Zaznelo tam prorocké slovo a tiekli aj slzy šťastia i pokánia. V Bratislave sa v predposlednú augustovú nedeľu sála zboru Slova života naplnila mnohými veriacimi i hosťami, ktorí očakávali Boží dotyk. Per kázal na aktuálnu tému o tom, ako žiť v Božej sile a zvládať nároky života s Božou pomocou. Po skončení sme sa ešte takmer dve hodiny modlili za chorých a videli niekoľko okamžitých zlepšení zdravotného stavu.

Ako prijať uzdravenie od Boha

Per, ako by si zhodnotil tohtoročné turné po Slovensku?

Mali sme celkom nabitý program, počas ôsmich dní som mal desať zhromaždení, ale veľmi sa mi to páčilo. Pre mňa sú podobné cesty veľkou radosťou, pre toto žijem a dýcham. Príprava na takéto turné zahŕňa veľa modlitby a potom často vnímam, ako mi Boh pri jednotlivých bohoslužbách dáva správne slová. To, čoho je plné srdce, hovoria ústa. Som samozrejme trochu unavený, ale to patrí k tomu. Som veľmi šťastný, že môžem ľuďom slúžiť a modliť sa za nich, hoci niekedy aj celé hodiny. Občas sa až sám divím, ako pôsobí Duch Svätý, dáva mi slová poznania a ja sa zrazu ocitám v roli pozorovateľa.

Čo môže urobiť veriaci, aby bol uzdravený?

V prvom rade potrebujeme rozumieť tomu, kto je Ježiš Kristus a čo pre nás urobil na kríži. Vieme, že Ježiš zomrel za naše hriechy. Keď však čítame knihu Izaiáša, kde je zachytený prorocký obraz trpiaceho Mesiáša, nemožno si nevšimnúť, že rovnako vzal na seba aj naše choroby a bolesti. I to je súčasťou Jeho vykupiteľského diela. Pochopiteľne, že z perspektívy večnosti je kľúčové odpustenie hriechov, ale pre život na tejto zemi je aj uzdravenie veľmi dôležité. Keď študujeme evanjeliá, nenájdeme ani jedno miesto, kde by Ježiš nechcel, aby bol niekto uzdravený. Uzdravil každého, kto k nemu prišiel s vierou. Dáva nám to úžasnú nádej, no zároveň aj poznanie, že v našej službe to takto dokonale ešte nefunguje. Samozrejme, nezáleží to iba na nás, existujú aj objektívne prekážky uzdravenia, ako napríklad neodpustenie. Zo skúsenosti vieme, že odpustenie býva kľúčovým faktorom k tomu, aby sa ľudia vymanili zo zajatia. Pri osobnej modlitbe nám niekedy Duch Svätý môže poodhaliť situáciu, v ktorej sa človek nachádza. Takto mu pomáhame v tom, aby dobre prešiel procesom uzdravenia.

Zdá sa však, že v Novom zákone bolo okamžitých uzdravení viac, než je tomu dnes.

Áno, máme ešte kam rásť... Na druhej strane sú tam aj zmeny o postupných uzdraveniach. Ježiš sa napríklad za jedného slepého modlil dvakrát, pretože po prvej modlitbe videl len hmlisto. To ma povzbudzuje modliť sa za ľudí znova a znova.

Takže to nie je nedostatok viery modliť sa za uzdravenie viackrát?

Nie. Vždy sa máme modliť s vierou a očakávaním. Zároveň by sme nemali súdiť ľudí len preto, že nevidíme hneď ovocie modlitby. V evanjeliách tiež čítame o desiatich malomocných, ktorí neboli uzdravení okamžite po modlitbe. Keď poslúchli Ježiša, ktorý im povedal, aby sa ukázali kňazom, zistili, že sú uzdravení až vtedy „ako išli“.

Okrem toho treba vziať do úvahy aj fakt, že dnes je oveľa viac chorôb, ktoré nie sú viditeľné navonok.

Áno. Niekedy uzdravenie môže prebehnúť okamžite, ale

nemáme možnosť to skontrolovať, ľudia musia najskôr navštíviť lekára. Mnoho prípadov uzdravenia máme zdokumentovaných práve týmto spôsobom.

Čo môžu ľudia robiť v procese uzdravenia?

Základným predpokladom je dôvera. Rímsky stotník mal takú vieru, že ani nepotreboval, aby Ježiš vošiel do jeho domu. Stačilo mu, aby Ježiš povedal slovo, ktoré bolo preňho dostatočnou zárukou. Keď sa vracal domov a oznámili mu tú radostnú novinu, že jeho sluha je uzdravený, vyšlo najavo, že zázrak sa stal presne vtedy, keď Ježiš prehovoril do jeho situácie svoje slovo. Aj my sa v procese čakania musíme naučiť dôverovať Božím zaslúbeniam bez ohľadu na to, či to trvá niekoľko hodín, dní alebo aj mesiacov. Odporúčam neostať ticho, ale vyznávať Božie slovo. Vo chvíľach pochybností treba hovoriť k chorobe Božie slovo a zároveň d'akovať za to, že Ježiš je našim uzdraviteľom. Neznamená to iba donekonečna opakovať „som uzdravený, som uzdravený, som uzdravený“. Myslím tým skôr rozhovor s Pánom na základe Fil 4:6, v ktorom vyjadrujeme svoju dôveru vo vypočutie modlitieb. „Pre nič ne-

Diagnóza od lekárov môže byť zdrvivúca. Ľudia však vždy môžu prísť k Ježišovi, k Lekárovi, ktorý im dáva nádej.

bud'te ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách. “ Vierou môžeme už dopredu d'akovať, lebo vieme, že máme splnené svoje prosby. Viera sa podľa Židom 11:1 odohráva dnes, teraz. To je v súlade s tým, čo je napísané aj v Markovi 11:24: „*Všetko, o čo sa modlíte a prosíte, verte, že ste dostali a budete mať.*“

Niektorí ľudia vravia, že Pán Boh nás chce chorobou niečo naučiť...

Po prvé, Boh nám nedáva žiadnu chorobu. Po druhé, vždy sa môžeme niečo naučiť, a to v akomkoľvek prostredí. Máme veľa svedectiev o tom, ako veriaci v nemocnici svedčili druhým pacientom, dokonca sa za nich modlili a priviedli ich k večnému životu. Takto sa môžeme stať požehnaním pre všetkých, často aj pre sestričky a lekárov. Lekári nie sú našimi oponentmi, ide im o to isté, o čo aj nám – chceme ľuďom pomôcť. Oni robia svoje najlepšie – podľa limitovaného ľudského poznania; my ľuďom predstavujeme takého Lekára, u ktorého niet žiadne obmedzenie. Diagnóza od lekárov môže byť zdrvivúca. Ľudia však vždy môžu prísť k Ježišovi, k Lekárovi, ktorý im dáva nádej. Súcitím s ľuďmi, ktorí majú veľké bolesti a nevyliciteľné choroby. Vždy im však prinášam nádej, aj keď sa jedná o rakovinu či inú smrteľnú chorobu. Dávam si pozor na to, aby som im neponúkal iba svoj pohľad na vec,



Manželia Kosovci a manželia Vargovci zo Serede s vymodenými požehnaniami, dcérami Natálkou a Sofinkou

Obe rodiny veľmi túžili po dieťatku, no po niekoľkých rokoch bezúspešne. Boli susedia, a tak sa spolu povzbudzovali vo viere a v modlitbe prosili Pána o zázrak. V lete roku 2013 sa za nich modlil Per Cedergårdh a Boh modlitbu vypočul, Natálka Kosová sa narodila v júli 2014 a Sofinka Vargová v septembri 2014.

ale hľadám zhodu v tom, čo môžeme spoločne od Pána očakávať. Ak majú napríklad vieru na úspešnú operáciu, tak sa s nimi zhodnem na tom, že operácia bude aj s Božou pomocou úspešná. Aj Ježiš sa pýtal slepého Bartimea, čo chce, aby pre neho urobil. I keď bol jeho handicap zrejmy, predsa to chcel počuť priamo od neho.

Môžu však nastať aj prípady, keď to napriek všetkému nefunguje. Mnohí sa stretli aj s takými situáciami. Ako si to vysvetľuješ?

Pred štyridsiatimi rokmi som prijal víziu modliť sa za chorých. Poslúchol som. Vybral som sa do nemocnice za najťažšími prípadmi. Dvom som nepomohol vôbec, no v treťom prípade sa stav výrazne zlepšil a pacient žil ešte osem mesiacov. Aj tak som bol z toho veľmi sklamaný. No Pán ma utešoval, aby som pokračoval a pripomenul mi, že neviem, čo všetko sa odohráva v ľudoch. O pár týždňov na to som mal možnosť rozprávať sa s jeho manželkou. Povedala mi, že vtedy v nemocnici som sa modlil aj za ňu, a ona bola okamžite uzdravená. Dozvedel som sa od nej, že jej manžel bol po roky vlašným kresťanom. Nikdy sa spolu nemodlili a nechcel chodiť na bohoslužby. No potom, ako sa mu stav po mojej modlitbe zlepšil, sa navrátil k Pánovi. Odvtedy spolu zažili tie najlepšie chvíle manželstva a boli veľmi šťastní. Raz v noci sa však zobudila a zistila, že manžel nedýcha. Okamžite sa za neho modlila a povolávala ho späť k životu. Prebral sa a povedal jej, že bol už s Pánom a dosť ťažko niesol, že znova žije. Hovoril jej o tom, ako je tam nádherne. Vtom mu Ježiš pove-

dal, že sa musí kvôli modlitbe jeho manželky vrátiť na zem. Uistil ho však, že to nebude nadhlo, a že sa do večnosti o nejaký čas vráti už natrvalo. Nasledovalo niekoľko týždňov, počas ktorých akoby dohnali všetko, čo po roky zameškali. Nakoniec odišiel v pokoji za Pánom. Keď som si vypočul tento dojímavý príbeh, veľmi ma to upokojilo. Uvedomil som si, že sú veci, ktoré nemôžem ovplyvniť, a nikdy nebudem mať odpovede na každú otázku. Mojou úlohou je slúžiť druhým, ostatné je na Pánovi. Nie som tu na to, aby som všetko posudzoval či vysvetľoval. Sú veci medzi nebom a každým človekom, ktoré môžu ostať skryté.

Počas posledných rokov si však zažil veľa prelomových zázrakov.

Každý rok sa modlím asi za desaťtisíc ľudí. Nie je možné, aby som sa dozvedel výsledky všetkých modlitieb. Niektoré sa však ku mne dostanú. Nikdy napríklad nezabudnem na ženu z Kanady, ktorá bola po autonehode úplne ochrnutá od krku dole. Nemohla pohnúť ani prstami. Niekoľko ju priniesol na zhromaždenie do zboru, ktorý som tam navštívil. Modlili sme sa za ňu, no na mieste sa nič viditeľné nestalo. Ďakovala mi a skoro to vyzeralo tak, že ona z invalidného vozíka povzbudzuje mňa. O rok nato som sa do tej cirkvi vrátil a odrazu som ju zbadal, ako chodí. Usmievala sa na mňa a potom sme sa spoločne radovali.

Tento zázrak je aj svedectvom o tom, ako môžu uzdraveniu pomôcť priatelia chorého. Ježiš povedal, že môžeme ísť s niekým mlieč navyše. Spomeňte si napríklad na tých štyroch, ktorí niesli ochrnutého človeka k domu, kde slúžil Ježiš. V dome bolo toľko ľudí, že museli prebúrať strechu, aby sa k Ježišovi dostali. Podstúpili nejakú obeť. Niekedy môže byť v takejto „reťazi“ uzdravenia zapojených viac ľudí. Keď je niekto uzdravený, nenechá si to iba pre seba, ale povie o tom ďalším. Možno to započuje niekto, kto má chorého príbuzného, ktorého naloží do auta a privezie do cirkvi na modlitbu. Takáto reťaz uzdravenia sa mi veľmi páči.

Čo ešte môže urobiť veriaci, aby po jeho modlitbe mohla byť uvoľnená Božia moc?

Myslím, že sa treba vrátiť k jadru – k nášmu vzťahu s Ježišom. On nám dáva riekky živej vody, ale na to, aby sme z nich mohli čerpať, musíme byť blízko Pánovi, teda mať s ním každodenné spoločenstvo. Je tiež veľmi dôležité, aby sme k ľuďom pristupovali so skutočnou úľutou. V gréckom origináli je v Novom zákone toto slovo použité viackrát a dá sa preložiť ako „dať niekomu lásku“. Niekedy sa sústreďujeme príliš na seba. Vždy by sme však mali ostať iba nástrojom v Jeho rukách. Potom cez nás môže prúdiť Jeho zľutovanie.

Niekedy sa pri téme uzdravenia až príliš zdôrazňuje úloha piatich darov služobnosti. Áno, potrebujeme apoštolov, prorokov, pastora, učiteľov a evanjelistov, ale podľa Marka 16. kapitoly majú znamenia nasledovať aj obyčajných veriacich. Nepotrebujeme mať službu uzdravenia, stačí, ak sme veriacimi. Keď kážem v Amerike, často dostávam otázku, aký druh služby mám. S úsmevom im odpovedám, že mám Božiu službu.

Otázky kládol Martin Hunčár

SPEAK LIFE!

*Mládežnícky
tábor*

40 ĽUDÍ Z MLÁDEŽE A DORASTU V KOKAVE NAD RIMAVICOU

Študovanie Božieho slova, budovanie vzťahov, relax, šport, zábava... Toto boli hlavné esencie tohtoročného mládežnícko-dorasteneckého tábora *Speak life*, čo znamená „Prehlasuj život!“ A presne to sme aj robili, prehovárali sme Boží život a víťazstvo do rôznych oblastí mladých ľudí. V areáli chaty Hámor v Kokave nad Rimavicou, v lone nádhornej prírody, sa stretlo vyše 40 ľudí z mládeže a dorastu Slova života z rôznych kútov Slovenska. Nikomu nevadilo, že veková škála bola dosť veľká, každý si našiel to svoje a dokopy sme vytvorili skvelý tím. Dorastenci priniesli svoj zápal, energiu, radosť a živelnosť. Tí starší zase pevné princípy, príklad života s Pánom, mnohé osobné svedectvá a skúsenosti.

Workshopy, hudba, šport, výlety i Božie slovo

Po rannej modlitbe nasledovalo zhromaždenie alebo „workshop“. Boli to prednášky na rôzne témy, ktoré sa počas roka na bežných stretnutiach až tak často neobjavovali, hoci sú pre mladých ľudí aktuálne a atraktívne:

„Ako zistiť, v čom som dobrý?“, „Prečo sa dobrým ľuďom stávajú zlé veci?“, „Cesta k úspechu“, „Ako vplýva hudba na môj život?“

Bolo skvelé, že sme sa mohli lepšie spoznať a prehliť naše priateľstvá. Odvšadiaľ sa ozýval smiech, pri ping-

Povedali o tábore:

„Tábor bol dokonalý, stretla som super ľudí, program bol tiež super rozdelený. Bolo dobré, že sme mali aj viac voľna a mohli si vybrať, aké chceme aktivity či workshopy.“

pongu sa chalani navzájom povzbuzovali a pritom bojovali o každú loptičku. Na trampolíne sa dalo tiež vyblázniť, dokonca aj natrénovať akrobatické čísla. Hrali sme futbal, kúpali sa v bazéne, pričom všetky aktivity boli podfarbené hudobnou produkciou chlapcov z dorastu, ktorí každý deň namixovali skvelé kresťanské hity.

Po výbornom obede sme sa v men-

ších skupinách zahĺbili do Božieho slova a diskutovali o tom, čo sme čítali.

Poobedie patrilo športu a zábave. Vystriedali sme mnoho hier a aktivít, každý si prišiel na svoje. Veľkým lákadlom bol bazén, ktorý praskal vo švíkoch. Nečudo, počasie nám vyšlo nádherné do poslednej minúty. Po absolvovaní krásneho výletu na Muránsku planinu a hrad Muráň sme sa vrátili opálení, unavení, no šťastní a s nevšednými zážitkami – napríklad sme sa vozili na kočoch s koňmi. Večer sme mali táborák s opekačkou, iný deň sme varili guláš, súťažili a zabávali sa pri hre „Milujem Božia Slovensko“ (nie, to nie je preklep, autorom názvu je Jayne Rybánska pochádzajúca z Anglicka:)) a mali sme aj veľmi silné zhromaždenie, na ktorom Duch Svätý konal v srdciach všetkých mladých ľudí. Boli to nezabudnuteľné dni, ktoré nás nabili novou silou, radosťou a odhodlanosťou do ďalšieho školského roka. Ak si tam nebol, neváhaj a pripoj sa k nám v roku 2016! Nech ťa inšpiruje aj vynikajúci zostrih z tábora, ktorý nájdeš na našej stránke www.slovozivota.sk

Tomáš Šimko, vedúci



„Úžasný tábor, veľmi mi chýba, keď som teraz znovu doma, dúfam že bude aj na budúci rok. Mohli by sme ísť na viacej výletov, pretože to prostredie je nádherné. Ďakujem ešte raz vedúcim, nech sa vám to mnohonásobne od Pána vráti.“

Stretni sa s Kráľom!

DETSKÝ TÁBOR V KOKAVE NAD RIMAVICOU

Tohtoročný detský tábor Stretni sa s Kráľom sa uskutočnil v krásnom prostredí prírody v Kokave nad Rimavicou na chate Hámor. Cieľom bolo deťom priblížiť významných biblických kráľov: Saula, Dávida, Šalamúna, Ester, Jožiáša a napokon im umožniť stretnutie so samotným Kráľom kráľov – Ježišom. Vopred pripravené divadielka veľmi zaujímavo a výstižne deťom priblížili jednotlivých kráľov a niektoré kľúčové momenty z ich životov. Každý príbeh poukazoval na panovníkovo srdce, na jeho charakteristickú črtu.

Ako vyzeral bežný táborový deň?

Deň začínal rozcvičkou spojenou s belgickým tancom, ktorý sa na tábore tešil veľkej obľube. Po raňajkách sme mali zhromaždenie, ktoré začínalo chválami, modlitbou a predstavením *kráľa dňa*. Nasledovali otázky k téme a postupne sme sa učili naspamäť Žalm 23. Deti potom odchádzali na izby, kde mali biblické skupiny so svojimi vedúcimi. Tam sme sa rozprávali o tom, čo videli a počuli na rannom zhromaždení, a snažili sme sa aplikovať biblické pravdy do súčasného života. Potom prišli na rad krúžky. Vybrať si mohli tanec, divadlo, šport, tvorivú dielňu alebo aktivity v lese.

Čas po obede bol venovaný oddychu a po ňom sme mali spoločné hry a súťaže v družstvách. Deti boli rozdelené do piatich tímov, ktoré niesli názvy izraelských kmeňov. Po večeri sme sa opäť stretli na spoločnom zhromaždení, kde sme chválili Pána, sledovali pokračovanie príbehu a zopakovali si to, čo sme sa v ten deň naučili. Mali sme aj televíznu talkshow, kde si moderátorka pozvala na rozhovor kráľa a pýtala sa ho na udalosti z jeho života.

Prekvapenia

V utorok nás navštívil hudobník z neďalekej dediny. Priniesol fujaru, gajdy a niekoľko rôznych píšťal, ktoré sám vyrobil, a oboznámil nás s ich históriou.

V stredu sme sa vybrali na výlet otvoreným vláčikom Čiernohronskej železnice do Čierneho Balogu a pre deti bola príjemným zážitkom aj návšteva lesníckeho skanzenu.

Na štvrtok sme pre deti pripravili ešte jedno prekvapenie.

Na neďalekej farme so zvieratkami mali možnosť povozit' sa na koni. Niektorí túto šancu nevyužili, ale našli sa aj takí, ktorí si to zopakovali niekoľkokrát.

V piatok nás čakalo už tradičné posedenie pri ohníku s opekačkou. Nieslo sa v dobrej nálade, rozhovoroch a nových priateľstvách. Večierku sme posunuli na 23. hodinu. Potom prišlo záverečné prekvapenie – nočná cesta za Kráľom kráľov. V noci sme vyhlásili mimoriadny budíček, po ktorom sa izraelské kmene vydali na cestu lesom. Stretali kráľov, ktorých počas týždňa spoznávali, a na konci cesty ich s otvorenou náručou vítal Ježiš. Požehnal ich a uistil, že bude s nimi až do konca sveta.

Vzor pre deti

Posledné táborové ráno sa nieslo v duchu kráľovskej hostiny v nebi. Oslávený kráľ Ježiš sa stretol so starozmluvnými kráľmi a spolu spomínali na ich život na zemi. Bol tam aj chlapec Ľuboš, ktorý patril tiež medzi kráľov, ale jeho príbeh sa nedostal do Biblie. Ľuboš žil v posledných časoch a už ako dieťa spoznal Pána Ježiša, svedčil o ňom a tiež sa dostal do nebeského kráľovstva. Ježiš poukázal na Ľuboša ako na vzor pre deti, aby sa nebáli, aby boli odvážne, pokorné, obetavé a milovali Boha celým srdcom. Potom vedúci deťom žehnali a modlili sa za ne aj individuálne. Všetci dostali darčeky. Po dlhej ceste vlakom sme sa vrátili domov plní zážitkov a so semienkami Božieho slova, ktoré budú v nás klíčiť a ďalej pracovať.

Vlasta Lažová, jedna z vedúcich tábora



POSTREHY VEDÚCICH:

„Som vd'čná Pánovi za všetkých lídrov. V jednote sme sa navzájom dopĺňali ako jedno telo. Zvlášť d'akujem mladším vedúcim, s akou úprimnou starostlivosťou a láskou sa starali a slúžili deťom.“
Vlasta

„Je jedno, že ste vedúci, aj tak máte chuť sa vyblázniť. Keď riešite rozbité koleno, či iné nedorozumenia, učíte sa. A ak máte okolo seba partiu, ktorá vás drží, je to najlepšie. Dalo mi to o dosť viac, než vzalo. Domov som prišla rozbitá, ale stálo to za to.“
Petra, mladšia vedúca

„Všetko prebehlo pokojne, spoločne sme si vychutnávali aktivity. Mali sme kráľovskú tému, kráľovskú obsluhu v jedálni a Kráľa kráľov medzi nami. Bola som dotknutá, ako deti chválili Pána. Spoločne sme rástli a každý sa naučil niečo nové.“

Zuzka, hlavná vedúca

„Tábor bol skvelý, som nadšená, že som tam tento rok mohla byť ako vedúca. Odniesla som si veľa úžasných zážitkov a hlavne veľa krásnych vzťahov s deťmi. :)“

Natália, mladšia vedúca

„Tábor hodnotím pozitívne ako zdravotník i jako jeden z animátorů. Věřím, že to, co děti na táboře přijali, si nesou sebou v vzpomínkách do života.“

Jirko, vedúci

„Bola som prvýkrát vedúcou. Bol to vzácny a zároveň náročný čas. Verím, že ovocie toho, čo Pán konal v srdciach detí a vedúcich, sa časom prejaví.“

Adelka, vedúca

„Tento rok som si tábor naozaj užila. Nebola som unavená, ani ma nebolela hlava, takže som si mohla užít deti.“

Andrejka, vedúca

„Tábor bol výborný! Bolo vidieť, ako si to deti užívajú. Veľmi sa im páčili divadielka, ako každý rok. Super bol aj náš ranný kohút, ktorý budil deti.“

Peto, mladší vedúci

„V Kokave sa dobre žilo, slniečko nám tam svietilo. Za chatou bol veľký háj, poďme deti, utekáaj! V krúžkoch bolo vždy vesele od nedele do nedele. V bazéne bol malý raj, nad vodou ma nehl'adaj. Lukostrel'ba, veľký šíp, namieriš a vystrelíš, terčov zrazu všade veľa, vybrať som si nevedela.“

Igor, vedúci



POSTREHY DETÍ:

„Páčilo sa mi futbalové ihrisko.“

„Mne sa na tábore ľúbil výlet, táborák a učenie sa Žalmu 23.“

„Páčilo sa mi na tábore iba jedno, a to workshopy (krúžky).“

„Páčilo sa mi všetko.“

„Veľmi som bola rada, že som tu mohla byť. Vymysleli ste veľmi dobrý program. Škoda len, že nebol kratší odpočinok.“

„Páčil sa mi les a futbal.“

„Nočný pochod! Dobré, že bol vtedy, keď som zaspal.“

„Mohli trochu lepšie variť. Všetko bolo dobre pripravené. Tiež sa mi páčilo, keď som hral v divadle.“

„Mne sa páčilo na tábore, ako sme spievali On je silný Boh Izraelov.“

„Na tábore bolo úplne super! Páčilo sa mi všetko. Nepáčilo sa mi nič.“ 😊

„Mne sa najviac páčil výlet.“

„Na tábore sa mi najviac páčilo spoznávať vlastnosti kráľov – Saula, Dávida, Šalamúna, Joziáša, Ježiša a kráľovnú Ester. Veľmi sa mi páčila aj farma a zvieratká, na ktorej sme boli, najviac sa mi páčili koníky a ovečky a psíky, proste všetky zvieratká, ktoré tam boli.“

„Na tábore sa mi páčilo, že sme boli v noci v lese a hrali hru, potom sme hrali divadlo a tanec. Budeš mi chýbať, tábor, aj vedúci boli, aj sú, dobrí, pokorní, milí a... Peťa mi bude chýbať.“

„Na tábore sa mi páčil bazén, kôň, nočný pochod, chvály, súťaže, turistika, workshopy, skoro všetko.“

„Mne sa na tábore páčili kone, elektrický plot, futbal, nočný pochod, opekačka i orientačný beh. Páčili sa mi aj chvály.“

Misia v Ugande

REPORTÁŽ Z DETSKÉHO DOMOVA, KDE PÔSOBIA DVE SLOVENKY

*Dve mladé ženy zo Slovenska Annamária a Šarlota vnímali v roku 2015, ako ich Pán volá na misiú do Ugandy. Poslúchli. Ocitli sa na exotickom mieste, ktoré je pre bežného Európana úplne odlišné v porovnaní s tým, na čo je zvyknutý: horúce podnebie a silné dažde, úplne cudzia kultúra, zvláštny jazyk, miestna kuchyňa a špeciality i kolabujúca doprava po cestách, ktoré by ste možno cestami nenazvali; s tým všetkým sa museli vyrovnávať. Obe to napriek rôznym úskaliam zvládajú hrdinsky. Išli tam kvôli deťom – do detského domova, ktorý vyrástol takpovediac na „zelenej džungli“. Prišli pomôcť nadácii **Dobrá budúcnosť a nádej**, ktorá už v Ugande uskutočnila viacero smelých projektov a priniesla nový život desiatkam sirôt z ulice. Šarlota nám cez leto poslala krásny list, ktorý stojí za prečítanie.*



Na cestách i necestách

Pred pár rokmi na tomto mieste nestálo nič, no dnes je tu niekoľko domov pre 30 detí, škola, zdroj pitnej vody, ktorý využívajú aj okolití dedinčania, ošetrovňa. Zázrak. Aj ja som sa sem dostala zázrakom. Pred rokom som len snívala, dnes som už v akcii. Pišem v čase, keď obdobie dažďov ešte nezačalo, no napriek tomu sme včera zmokli ako myši. Dážď je tu synonymom života, no zároveň prináša značné problémy. Mestá v údolí, ako aj hlavné mesto Kampala, je pre zlý odtokový systém zavodnené. Šoférovať je tu hazard – volantom točíte doprava, no voz, ktorý sa šmýka po blate, zatáča doľava. Všetky rozmary počasia však kompenzuje krása prírody. Žiadne malé mraveniská, popri cestách stoja asi metrové termitiská. Ich dizajn miestnych natoľko upútal, že podľa ich vzoru tu stoja aj pece na pálenie tehál, strechy domov, dokonca aj niektoré účesy na hlavách čiernych krásavíc. Ľudia sa tu živia poľnohospodárstvom, to, čo vypestujú, predávajú, prípadne kupčia s rôznymi podomácky vyrobenými vecami z dreva či keramiky. Samostatnou kapitolou sú prepravcovia,

na taxíky sa tu nečaká ani 5 minút, odvezú vás kamkoľvek chcete, aj keď práve nemajú tým smerom namierené. Vzrušujúcu jazdu poskytujú tzv. boda-boda taxi motorky: nasadne otec, mama, dieťa si dajú na kolená a ešte je dosť miesta aj pre prasa, ovcu či hydinu. Na motorkách prevážajú aj nábytok, výrobcovia by sa iste čudovali, čo všetko ich stroj vydrží. Je to iný svet, zväčša bez pravidiel, prednosť má rýchlejší a drzejší. Odráža to tunajšiu mentalitu neskutočnej kreativity, sebavyjadrenia a zároveň snahu prežiť.

Sľúbia, že prídu, ale kedy, to je vždy hra na nervy

Ľudia chodia zväčša vysmiati, nikam sa neponáhľajú a na rozhovor s „muzungu“ (belochom) si vždy nájdu čas. Tovar tu nemá fixnú cenu. Anka sa už naučila zjednávať ceny po lugandsky, za čo si často vyslúžila nejaký ten proviant navyše. Každý je tu „bornagain“, teda znovuzrodený, len realita tomu nenasvedčuje, lebo sa tu neskutočne veľa klame a podvádza. Ateistu tu však nenájdete, tí ostatní inklinujú k islamu. Jedlo je tu dosť monotónne, jeme najmä zemiaky, ryžu a poso – čo je akási zmes obilnín. Rastie tu aj zvláštny druh banánov, ktorý sa uvarí, a výsledný produkt je podobný akémusi nepodarenému

Je to iný svet, zväčša bez pravidiel, prednosť má rýchlejší a drzejší. Odráža to tunajšiu mentalitu neskutočnej kreativity, sebavyjadrenia a zároveň snahu prežiť.

zemiakovému pyrú. Mäso si tu môže dovoliť len málokto, každý si na vidieku chová kravu, kozu, hydinu. Bežná rodina má tri, štyri deti, mlieko a čerstvé vajcia padnú vždy vhod. Pre našinca je veľkým problémom nedostatok trpezlivosti. Sme zvyknutí na okamžité reakcie, riešenia a výsledky. Ak ste workoholik, do Afriky určite nechodte! Každý tu má svoj

vlastný čas. Sľúbia, že prídu, ale kedy, to je vždy hra na nervy. Do zúfalstva ma privádza ich spôsob telefonovania: očakávate, že keď vám niekto zavolá, predstaví sa vám. Zabudnite. Ako prvé sa vás opýta, ako sa máte. Čaká, že sa pustím do dlhej konverzácie, pochopiteľne v lugandskej angličtine, z ktorej rozumiem len pár slov. Ostatné si musím domyslieť. Rozhovor sa vlečie a naťahuje do stratená, čo znamená, že každý si veci vysvetlí po svojom a podľa toho sa zariadi... Napriek tomu, že sa na ničom konkrétnom nedohodnem, sa k môjmu údivu vždy nejako aj tak všetko vyrieši...

Staráme sa o deti, pomáhame na stavbe i v škole

Naša práca v detskom domove je podobná mamičkám na materskej, až na to, že nevaríme a neperieme. Zabezpečujeme lieky, prevozy do nemocnice, nakupujeme všetko, čo treba, organizujeme práce v areáli, vzdelávanie a na večerných bohoslužbách sme duchovnou oporou. Stali sme sa súčasťou tímu Good Future and Hope, ktorej zakladateľmi sú Viera a Hannes Liebe. Táto nadácia, ktorá má mnohých podporovateľov aj na Slovensku, a to najmä cez adopcie na diaľku, sa stará aj o ďalší domov v Mjanmarsku. Anka sa zhostila úlohy stavbyvedúcej, jej úloha je o to zložitejšia, že na miestnych musíte neustále dohliadať, čo im nepoviete, neurobia. Mojou zodpovednosťou je škola – starostlivosť o deti i personál, zabezpečenie pomôcok, dodržiavanie učebného plánu, kontakt s rodičmi a financovanie. Veľmi sa chceme poďakovať každému, kto nás drží na modlitbách. Až tu som si uvedomila svoj nesprávny prístup, vždy som odbila dávanie na misiu, keď sa robila špeciálna zbierka na tento účel, tým to pre mňa zhaslo. Oveľa viac vnímam, aká dôležitá je jednota, spoločenstvo a tiež

podpora z domu a z domovského zboru na Slovensku. Aj krátká esemeska nám vie urobiť obrovskú radosť.

Museli sme zložiť svoje bremená

Zistila som, ako málo stačí človeku na prežitie. S Ankou sme museli zložiť všetky svoje bremená a sústrediť sa na službu. Ak sú ľudia ustarostení o zajtrajšok, dôchodok, zabezpečenie, obávajú sa o zdravie, neodhodlajú sa nikam ísť. Až keď sa od

Len ak si uvedomíme, aká hlboká je Jeho láska k nám a opätujeme Mu ju, spoznáme hĺbku Jeho lásky k svetu a k strateným.

toho oslobodíme, sme schopní dvihnúť jediné bremeno, ktoré nepridáva starosti – Jeho lásku. Ježiš sa až trikrát pýtal Petra, či ho miluje. Len ak si uvedomíme, aká hlboká je Jeho láska k nám, a opätujeme Mu ju, spoznáme hĺbku Jeho lásky k svetu a k strateným. Nech vaša studnica preteká Jeho pokojom, radosťou, silou a neutíchajúcou túžbou milovať a reagovať na Božie volanie: „Koho pošlem a kto nám pôjde?“ Odpoviete ako Izaiáš? „Hľa, tu som, pošli ma.“

S láskou a vďakou v srdci za vás všetkých, ugandský tím

– Annamária a Šarlota.

Ak chcete prispieť na aktivity nadácie Dobrá budúcnosť a nádej – Good Future and Hope (www.goodfuturehope.com), financie môžete poslať na náš účet 68434112/0200 s var. symbolom 23 alebo na účet GF&H 1153758001/1111.



Milujem svoje mesto

„UROBME NIEČO DOBRÉ. LEN TAK, Z LÁSKY“

600 dobrovoľníkov skrášľovalo Bratislavu a cirkevné spoločenstvá z platformy Kresťania v meste pripravili pestrý kultúrny, športový a duchovný program. 11.–12.9. sa v Bratislave pod záštitou platformy Kresťania v meste v spolupráci s Hlavným mestom SR Bratislavou a jej viacerými mestskými časťami organizoval festival Milujem svoje mesto.

Ide o jednu z najväčších dobrovoľníckych akcií na území Bratislavy. Predchádzala jej mediálna kampaň v lokálnych novinách, ako aj na webových a facebookových stránkach jednotlivých mestských častí. Vďaka podpore Hlavného mesta ju doplnilo aj 400 plagátov vo vozidlách mestskej hromadnej dopravy s výzvou: „Urobme niečo dobré. Len tak, z lásky! Pridajte sa k nám!“ Tento rok sa do festivalu zapojilo viac ako 40 partnerských spoločenstiev, organizácií a firiem a takmer

Pomohli aj ľudia bez domova, ktorí spolu s nami čistili podchod či natierali zábradlie v Ružinove. Vďaka pomoci dobrovoľníkov sa Bratislava stala miestom lásky, priateľstva a vzájomnej pomoci. V takejto atmosfére sa aj oveľa ľahšie hovorí evanjelium.

600 dobrovoľníkov počas neho odpracovalo viac ako 3200 hodín. Pomáhalo sa až na 25 miestach: školám, domovom sociálnych služieb, domovom seniorov a sociálnym ubytov-



Dobrovoľníčky z firmy Human Dynamic natierajú plot Domova seniorov v Lamači.

niam. Čistili a kosili sa verejné priestranstvá, detské ihriská, parky, lesy, natierali sa zábradlia autobusových zastávok, lavičky či ploty. 70 dobrovoľníkov počas dvoch dní čistilo jeden z najznámejších a zároveň najviac znečistených podchodov Bratislavy.

Veľmi nás potešili ďakovania seniorov v domovoch dôchodcov, slová uznania od riaditeľov sociálnych zariadení či náhodných okoloidúcich. S dobrovoľníkmi pracoval dokonca aj Rudolf Kusý, starosta mestskej časti Nové Mesto a brigádnikov prišiel pozdraviť aj Ivo Nesrovnal, primátor Bratislavy. Pomohli aj ľudia bez domova, ktorí spolu s nami čistili podchod či natierali zábradlie v Ružinove.

Vďaka pomoci dobrovoľníkov sa Bratislava stala miestom lásky, priateľstva a vzájomnej pomoci. V takejto atmosfére sa aj oveľa ľahšie hovorí evanjelium. Súčasťou festivalu bol totiž na rôznych miestach Bratislavy aj pestrý kultúrny, športový a duchovný program, ktorý organizovali jednotlivé cirkevné spoločenstvá. Pripravili program najmä pre rodiny s deťmi, mladých ľudí, ale aj seniorov. Prebiehala aj výstava obrazov a karikatúr o medziľudských vzťahoch a rodine, ako aj zaujímavé prednášky na prorodinné témy a biznis raňajky pre podnikateľov so zaujímavou témou. Vyvrcholením bol v sobotu večer v Incheba Expo Aréne Festival života s Davidom Hathawayom, na ktorý prišlo z celého Slovenska a zahraničia viac ako 4000 ľudí.

MUDr. Marek Krajčí, riaditeľ, KRESŤANIA V MESTE



40 dobrovoľníkov pomáhalo na ôsmich rôznych miestach v Devínskej Novej Vsi. Vyčistili aj steny miestnej základnej školy.

Family day

BEH O DUŠU – Zážitkový beh pre deti i dospelých

Po minuloročnej premiére sme v rámci celobratislavskej akcie Milujem svoje mesto zorganizovali podujatie Family day na Partizánskej lúke. Pripravili sme dva zaujímavé behy spojené s prekonávaním prekážok a pestrý sprievodný program pre celú rodinu. Deti sa mohli dosýta vyšantiť, hrať s detským petangom, skákať vo vreciach, triafať do „opice“ a nechať si pomalovať tvár podľa svojho želania. V areáli sa okoloídúci mohli zastaviť pri „živej knižnici“ a príjemne si oddýchnuť aj pri masáži.

Je sobota, osem hodín ráno a prví dobrovoľníci sa už zbierajú. Treba čo najskôr postaviť stany, prichystať registračné stolíky pre bežcov a pripraviť päť stanovišť – napríklad lukostreľba, ktorá isto poteší všetky vekové kategórie, nielen deti. Ďalšími stanovišťami boli: Načerpanie vody z potoka pre babičku, ktoré sľubuje menší stres z pendlovania medzi potokom a deravým vedierkom, hádanky múdrej starenky – trochu zvýhodnení budú znalci Biblie a stretnutie s lupičom sa nakoniec obmedzí len na skákanie spojené s chytaním loptičky. Skoro by som zabudol, bude treba ešte prejsť pomedzi kužele a vsietiť gól. Nie, nechystáme žiadne masové preteky, ale ponúkame príjemnú zábavu na sobotné dopoludnie. Okolo deviatej prichádzajú prvé rodiny s deťmi, nakoniec sme mali 42 bežcov, prevažne detí, ale prišlo aj pár veteránov, najstaršia účastníčka pani Libuša mala 81 rokov. Hoci len kráčala, v jej veku prejsť asi 3,5 kilometra rýchlou chôdzou – klobúk dolu! Prišlo nám aj počasie, hoci – ak by bolo trochu teplejšie, asi by prišlo ešte viac ľudí. Niekoľko veriacich z nášho zboru využilo túto príležitosť a v spolupráci s evanjelistom Alexandrom Peremotom z Lotyšska rozprávali okoloídúcim evanjelium. Viacerí ich prosili o príhovor za ich potreby a s niekoľkými sa modlili aj modlitbu spasenia.

„Som rada, že sme mali opäť príležitosť spolupracovať ako cirkev. Každý niečím prispel.“ Zuzka

„Mala som na starosti registráciu prvýkrát. Deti si s hrdosťou prezerali štartové čísla, výnimočná účastníčka bola mamička v siedmom mesiaci tehotenstva. A jedna takmer slepá babička bežala v sprievode dcéry!“ Betka

„Je super, že organizujeme aj takéto akcie – či už sa jedná o čistenie podchodov od grafitov, alebo „Beh o dušu“.“ Peter

„Jednu staršiu ženu zaujalo, keď sme jej hovorili o Pánovi. Dojatá sa nás opýtala: „To naozaj musel prísť Ježiš kvôli nám na zem?“ Prezerala si živú knižnicu (výpovede ľudí, ktorí sa obrátili k Bohu) a potom v modlitbe prijala Ježiša do svojho srdca ako Spasiteľa. Vyjadrila sa, že konečne teraz nájde svätý pokoj, po ktorom tak veľmi túžila.“ Luba



Väznený za pašovanie Biblií v Československu

EVANJELISTA DAVID HATHAWAY V BRATISLAVE



Stretnúť Davida Hathawaya z Veľkej Británie bolo ako stretnúť žijúcu legendu. Jeho otec sa obrátil vo veľkom prebudení Evana Robertsa v roku 1905 a sám David bol zasvätený Pánovi modlitbou slávneho waleského kazateľa Jeffreysa. Evanjelium káže už 65 rokov a v živote toho zakúsil naozaj veľa: pašoval Biblie cez železnú oponu, väznili ho v Československu, prekonal rakovinu hrdla i pľúc, z ktorej bol zázračne uzdravený. Bol pastorom i evanjelistom, kázal zástupom a väčšinu života strávil cestovaním po Európe.

12. septembra sa do veľkej sály *Incheba Expo Arény* doslova natlačilo 4500 ľudí (z celého Slovenska pricestovalo 86 autobusov), aby si vypočuli dobrú zvesť evanjelia z úst muža, ktorý celý život zasvätil Bohu. Svoju kázeň začal slovami: „Dúfam, že ma dnes prijmete lepšie ako v roku 1972.“ Vtedy sa totiž za pašovanie Biblií dostal na desať mesiacov do komunistického väzenia v Československu. Ale nebojte sa, David nie je zahorknutý starý muž, ktorý by sa sťažoval na nepravosť osudu. Aj keď má 83 rokov, je stále vitálny, optimisticky naladený a plný Ducha Svätého. Svoj pobyt vo väzení dnes popisuje ako najlepšiu biblickú školu, akú mohol absolvovať. Tam sa narodila jeho láska k východnej Európe a k ľuďom za železnou oponou. V rozhovore s ním sa dočítate aj o tom, ako ho Boh z väzenia zázračne oslobodil a dal mu príležitosť slúžiť národom sveta v takom rozsahu, o akom sa mu ani len nesnívalo.

David kázal jednoduché evanjelium Kráľovstva. Evanjelium kríža a slávneho zmŕtvychvstania Ježiša Krista, na ktorom bola jasná pečať Ducha Svätého. Stovky ľudí utekali dopredu, aby sa skrze Pána Ježiša zmierili s Bohom. David sa potom odvážne modlil za uzdravenie chorých. Niet divu – počas svojho plodného života videl toľko Božích zázrakov.

Rozprával aj o tom, ako sám dostal rakovinu hrtana a bol tesne pred operáciou. Kvôli nádoru vôbec nemohol hovoriť, iba písal na papier. Operácia mala byť náročná a jedinou šancou bolo vyoperovať hlasivky, takže by už nikdy nerozprával. No David veril Bohu za zázrak. Keď prišiel na predoperačnú kontrolu, lekári nemohli uveriť vlastným očiam. Po opakovaných vyšetreniach sa spýtali: „Kto vás operoval?“ Povedali mu, že nádor je preč a že dokonca vidia jasnú jazvu po dokonalom reze. Jedinou odpoveďou, ktorú mohol poskytnúť, bolo, že ho operoval lekár Ježiš.

Aké spomienky máte na detstvo?

Vyrastal som v kresťanskej rodine. Najstarší brat odišiel na misiu do Indie, sestra do Afriky a pýtali sa, kam pôjdem ja. Keď som odvetil, že do Európy, bolo to pre všetkých prekvapujúce, ale dnes sa to ukazuje ako nevyhnutné, veď Európa je najmenej evanjelizovaný kontinent sveta.

Bolo vo vašom živote nejaké zlomové obdobie?

Začalo sa to v roku 1961. Bol som vtedy pastorom istého kresťanského zboru v Anglicku. Mal som 30 rokov a vytýčil som si nebezpečný cieľ. Chcel som sa autom dostať do Jeruzale-

ma, kde sa konala celosvetová letničná konferencia. Nemal som peniaze na letenku, a tak som si povedal, že to skúsím inak. Všetci ma odhovárali a tvrdili, že je to nemožné. Spolu s niekoľkými priateľmi sme to však nakoniec naplánovali a na konferenciu sme docestovali prenajatým minibusom. Vedeli sme, že naša cesta bude riskantná. Pre nás západniarov bolo nebezpečné už len to, že sme mali ísť za železnú oponu. Problematickým bol aj prejazd Tureckom a ak by sa pri

Jedinou odpoveďou, ktorú mohol poskytnúť, bolo, že ho operoval lekár Ježiš.

našom prechode Sýriou dozvedeli, že máme namierené do Jeruzalema, možno by nás boli zastrelili. Po našom návrate sa však stalo niečo nečakané. O podobné dobrodružné cesty prejavilo záujem množstvo ľudí, a tak som založil cestovnú kanceláriu. Prostredníctvom tohto projektu sme mohli navštevovať aj kresťanov v komunistických krajinách a vidieť, akými ťažkosťami a prenasledovaním prechádzajú. Rozhodol som sa, že im pomôžem, ako sa len bude dať.

V roku 1964 však do vášho života zasiahla choroba. Diagnóza znela rakovina hrdla. Ako ste to znášali?

Nevzdával som sa a namiesto lekárov som sa spoliehal na Božiu moc. Modlil som sa nebezpečnú modlitbu: „Bože, ak chceš, aby som šiel do Ruska, uzdrav môj hlas.“ (Poznámka redakcie: David Hathaway totiž pri modlitbe prežil Božie volanie, aby kázal evanjelium v Rusku.) Boh ma v ten večer uzdravil a keď som šiel na vyšetrenie, lekári museli uznať, že to bol zázrak. Boli z toho úplne vykoľajení a pýtali sa ma, kde som bol na operácii. Pre týchto neveriacich lekárov to bol veľký šok.

Pokračovali ste potom v misii?

Ďalej som vozil krajanov do Jeruzalema a premýšľal, ako veriacim za železnou oponou pomôcť. Uvedomil som si, že najväčšou potrebou je nedostatok Biblií. Mnohí sa k nej nemali ako dostať a pritom po nej veľmi túžili. V každom autobuse, ktorý vozil našich ľudí do Jeruzalema, bol vnútorný úložný priestor. Bol tak dobre maskovaný, že sa nám počas každej cesty podarilo nepozorovane prepašovať dve tony Biblií, ktoré sa potom distribuovali do všetkých bývalých komunistických krajín.

Koľkokrát sa vám to takto podarilo?

Nespočetne veľa krát. Táto smelá iniciatíva sa nepáčila ani môjmu okoliu, ani manželke. Ale vedel som, že musím ísť takpovediac aj proti prúdu. Dohromady sme takto vyviezli viac ako 150 000 Biblií.

Ako a kedy vás napokon odhalili?

Prasklo to v roku 1972. Bol som na hranici medzi východným Nemeckom a Československom a viezol som ruské vydania



Písma Svätého. Na hraničnom priechode vtedy colníci hľadali drogy a „zakázanú literatúru“ a boli omnoho dôslednejší než na iných priechodoch. Nakoniec všetko našli. Nechali ma tam čakať 36 hodín a potom dostali priamy príkaz z Ruska, aby ma zatvorili. Odviezli ma do väznice Bory v Plzni. Pobyt vo väzení nebol ľahký; aj keď ma fyzicky nemučili, dokázali vytvárať neustály psychický nátlak, doslova teror. Neustále mi opakovali, že sa odtiaľ nikdy nedostanem živý. Vyhrážali sa mi smrťou a ani mi nepovolili manželkinu návštevu.

Muselo to byť veľmi ťažké obdobie...

Až vo väzení som si naplno uvedomil nenávisť komunistov voči Biblii aj veriacim. Dostal som päť rokov väzenia. Previezli ma do pražskej väznice na Pankráci. Neskôr som sa

Z väzenia ma prišiel eskortovať samotný britský premiér Harold Wilson. Sen sa naplnil do poslednej bodky.

dozvedel, že mi rodina posielala balíčky s jedlom, no tie sa ku mne nikdy nedostali. Videl som tam zločiny proti ľudskosti, hrozné veci, ktoré sa len ťažko opisujú, fyzické týranie, posielanie neposlušných väzňov do uránových baní atď.

Ospravedlnil sa vám za toto obdobie niekto z našich autorít?

Nie a ani to neočakávam. Pozrite, ja som všetkým odpustil a paradoxne som napriek všetkým úskaliam a utrpeniu získal vo väzení novú vášeň k Bohu. Bola to tá najlepšia biblická škola, akú som mohol absolvovať. Ja som vlastne za toto obdobie vďačný. Nakoniec mi táto neľahká skúsenosť otvo-



čila netušené možnosti na to, aby som mohol prinášať dobrú správu evanjelia celému svetu. Jediné, čo mi azda vo väzení chýbalo, bol pravý anglický čaj ☺. Jedno vrecúško nám totiž muselo vydržať aj dva týždne.

Ako ste sa odtiaľ dostali?

Spoluväzňom som, samozrejme, hovoril o svojej viere a stal som sa pre nich aj akýmsi väzenským pastorom. Po šiestich mesiacoch bez Biblie sa mi ju nakoniec do cely podarilo prepašovať. Dozorcovia však na to neskôr prišli a naparili mi ďalších päť rokov. Veľa som sa k Bohu modlil. Jednu noc mi Pán vo sne ukázal deň môjho prepustenia, ktorý mal byť na moje 41. narodeniny, necelý rok po tom, čo ma zatvorili. Boh to urobil zvláštnym spôsobom. Z väzenia ma prišiel eskortovať samotný britský premiér Harold Wilson. Sen sa naplnil do poslednej bodky. Domov sme leteli spolu s premiérom a vítali ma ako hrdinu. Táto udalosť si získala obrovskú mediálnu pozornosť a aj kvôli nej som mal veľa možností hovoriť o Bohu a o svojej skúsenosti mnohým vplyvným ľuďom.

Pozeráte sa na pád komunizmu len ako na politickú udalosť?

Nie. Mnoho veriacich sa modlilo za zmenu režimu a spolu s politickými iniciatívami prebiehalo aj silné duchovné hnutie. Viackrát som to takto verejne deklaroval, napríklad aj vo vysielaní BBC. Samozrejme, oni o takomto prepojení neradi počuli.

Nezastavila vás skúsenosť s väzením vo vašom odhodlaní ohlasovať evanjelium?

Nie. Čakala ma však ďalšia skúška. Vrátila sa mi rakovina, tentoraz sa usadila na pľúcach. Lekár mi chcel polovicu z nich vyoperovať. Neabsolvoval som však ani operáciu, ani chemoterapiu a ani som nebral žiadne tabletky. Boh ma zase nadprirodzene uzdravil a ja som sa pustil do ďalšej práce. V roku 1976 som zorganizoval celosvetovú úspešnú kampaň za prepustenie Georgia Vinsa, známeho ruského pastora z Kyjeva. Potom sa nám podarilo dostať na slobodu aj niekoľkých ďalších kazateľov.

Veľa ste trpeli. Majú takéto ťažkosti v živote kresťana nejaký zmysel?

V súžení som sa veľa naučil. Je to súčasť formovania nášho charakteru. Napriek životným útrapám mi Pán Boh doprial dlhý život. Pred 65 rokmi som sa stal pastorom. Mal som vtedy len 18 rokov a bol som jedným z najmladších služobníkov evanjelia. Dnes patríam zase medzi najstarších, no môžem povedať, že v službe pôsobím najdlhšie zo všetkých žijúcich Angličanov.

Ako vidíte situáciu v dnešnej Európe?

Viac než kedykoľvek predtým aj dnes potrebujeme Božiu moc. Otázkou dneška sú utečenci, ktorých nie sú tisíce, ale milióny! Nie je to len politická záležitosť, má to aj duchovné pozadie. Potrebujeme sa zjednotiť pod krížom – to je tá najväčšia výzva pre tento kontinent, o ktorý prebieha zápas. Už teraz je Európa rozdelená krížom a islamským polmesiacom. Ježiš môže ponúknuť ľuďom oveľa viac než Mohamed. Naším poslanstvom je odpustenie, islam ho nezahŕňa. Druhým hlavným rozdielom je Ježišovo vzkriesenie.

Bola to vaša prvá návšteva Slovenska?

Jedna z podmienok prepustenia znela, že sa sem nesmiem vrátiť desať rokov. Keď prišla sloboda, opäť som vycestoval do Československa. Naposledy som bol na Slovensku pred štyrmi rokmi v Poprade.

Netúžite po tichom a pokojnom živote?

Asi by som sa veľmi nudil J. Ešte stále mám plány a nenačlenené sny.

Zdroj: tlačová konferencia 11.9. 2015

a www.festivalzivota.sk



ULRICH ZWINGLI (1484 – 1531)

ŠVAJČIARSKA REFORMÁCIA

V posledných dvoch číslach sme sa zaoberali postavou Martina Luthera, hlavného zástupcu nemeckej reformácie. Zhruba v tom istom období sa však podobný reformný pohyb spustil aj na mnohých iných miestach Európy. Jedným z hlavných ohnisk reformácie mimo Nemecka bolo Švajčiarsko. Hlavnými protagonistami švajčiarskej reformácie boli najprv Ulrich Zwingli v Zürichu a neskôr Ján Kalvín v Ženeve. Okrem toho vo Švajčiarsku vznikol aj radikálnejší reformný prúd anabaptistov, o ktorých si povieme v inom článku.

Ulrich Zwingli sa narodil v roku 1484 vo Wildhause ako syn dedinského úradníka. Študoval na univerzite vo Viedni a neskôr v Bazileji, v centre renesančného humanizmu. Pod vplyvom učenia Tomáša Wytttenbacha, ktorý ho viedol k uznávaniu Biblie ako jedinej autority, sa mu otvorili oči a začal vidieť neporiadky v cirkvi, zvlášť vo veci odpustkov, keďže si uvedomil, že odpustenie hriechov je jedine v Kristovej krvi.

Vo všetkom sa pritom stále odvolával na Bibliu ako jediný základ svojho učenia.

Po štúdiách sa na pozvanie obyvateľov stal kňazom v Glare. Zwingli mal do tohto času za sebou len neveľa štúdiá teológie a venoval sa skôr politike. Teraz začal viac študovať teológiu, okrem iného aj gréčtinu, aby mohol čítať Novú zmluvu v origináli. V tomto čase sa dostal do kontaktu s Erazmom Rotterdamským, ktorý mal naňho oslobodzujúci vplyv. Hoci Zwingliho život v Glare nebol bezúhonný, nepokazilo to jeho reputáciu, ako kňaza si ho vysoko vážili. Ľudia ho radi počúvali pre jeho výrečnosť. Nezriedka používal aj satiru. Medzitým okrem Glaru začal

pôsobiť aj v Einsiedelne, kde si časom získal povesť vynikajúceho vlastenca, kazateľa a učenca a priatelia ho navrhli za kňaza do Zürichu, aby získal ešte väčší vplyv.

Švajčiarska reformácia sa oproti nemeckej celkovo viac usilovala aj o reformu spoločnosti ako takej a mala teda tiež politickú stránku. To bolo dané aj pomerne veľkou nezávislosťou vtedajšieho Švajčiarska, ktoré bolo len formálne súčasťou Svätej rímskej ríše. Skladalo sa z relatívne nezávislých kantónov a keď zürísky kantón neskôr zakázal zahraničnú službu žoldnierov, ktorí zvykli slúžiť aj v pápežských vojskách, znamenalo to de facto rozchod mesta s pápežom. Tým mala reformácia pred sebou o dosť ľahšiu cestu ako v Nemecku. V neskorších rokoch sa v Zürichu uplatňovala plošne pod dohľadom mestskej rady.

Keď sa v roku 1519 stal 34-ročný Zwingli pastorm v Zürichu, na rozdiel od zaužívanej praxe začal v kázňach postupne čítať evanjelium Matúša, pričom ho priebežne vykladal. Pokračoval Skutkami apoštolov, novozmluvnými listami a napokon Starou zmluvou. Tento systematický výklad Biblie priniesol cirkvi citelný morálny aj všeobecný prospech. V roku 1519 Zwingli takmer zomrel počas moru. Vtedy zažil osobné obrátenie a sľúbil Bohu, že ak ho ušetrí, zasväťí celý svoj život službe Kristovi.

V jeho kázňach sa postupne odhaľovalo, čomu naozaj verí. Čoraz viac bolo vidieť, že sa neraz odchyľuje od tradičného katolíckeho učenia. Mníchov obvinil z leňošťva a prepychového života. Odmietol uctievanie svätých a zdôrazňoval, že je potrebné rozlišovať medzi skutočnými a fiktívnymi príbehmi. Spochybnil tradičné chápanie pekelného ohňa, a tvrdil, že nepokrstené deti nie sú zatratené. Nevyžadoval predpísané pôsty, karhal skazenosť v cirkevnej hierarchii. Omšu nahradil inou liturgiou. Vo všetkom sa pritom stále odvolával na Bibliu ako jediný základ svojho učenia. Pre kňa-



zov požadoval slobodu oženiť sa. Ako v tých časoch nebolo nezvyčajné, Zwingli sám žil v neoficiálnom zväzku, ktorý po roku 1525 verejne ohlásil. S manželkou Annou mal štyri deti.

Reformácia sa šírila aj do iných častí Švajčiarska a Zwingliho myšlienky sa dostali aj k Lutherovi. Tu sa naskytla možnosť spojiť sily a Luther s Zwinglim sa stretli v Marburgu, kde sa rozprávali o svojich zisteniach. V mnohých bodoch sa zhodli, ale rozišli sa na učení o Pánovej večeri, a tak sa na spolupráci nedokázali dohodnúť.

Nádej na spojenie s luteránskym hnutím bola dôležitá aj z politického hľadiska. Po jej zmarení ostal zürísky kantón vystavený protiútokom kantónov, ktoré zostali katolícke. V druhej bitke pri Kappeli v roku 1531 bol Zürich porazený a Zwingli ako 47-ročný zahynul na bojisku. Zostalo po ňom rozbehnuté reformačné hnutie, ktoré sa potom spojilo s neskorším ženevským prúdom reformácie pod vedením Jána Kalvína.

Zdroje:

Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva.

Banská Bystrica: Trian, 2007

Wikipédia – Slobodná encyklopédia

Tomáš Počai

KREŠŤANSKÉ CENTRUM

SLOVO ŽIVOTA

KAŽDÚ NEDEĽU o 10.00 h
2. posch. | tel. 02-20929311

www.slovozivota.sk

- ♦ Bohoslužby každú nedeľu o 10.00 hod. na Tomášikovej 30 v areáli Omnie ♦
 - ♦ Špeciálny program pre deti, miestnosť pre mamičky s bábätkami ♦
 - ♦ Môžete si dať u nás nedeľný obed, máme tiež otvorenú predajňu kníh ♦
- ♦ Kázanie je tlmočené do angličtiny / The preaching will be interpreted into English ♦

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJETKY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú.:

IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112 Swift: SUBASKBX

Misijné a dobročinné projekty

var.symbol

časopis Víťazný život	11
evanjelizácie SR, Evanjelizačný partner	20
Dary na prácu zboru SŽ, Dobrovoľné príspevky	1
Pomoc sociálne slabým, Služba pomoci SŽ	22
Služba sirotám, Nadácia GF&H, Uganda	23
Celosvetová misia, Misia Livets Ord Uppsala	26
Podpora detskej služby, Detský tábor Slova života	54
Podpora projektu, Budova Slova života	3

Evanjelizačný partner

Kto je evanjelizačným partnerom?

- modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré poriadame.
- Pravidelne, napríklad mesačne, prispieva sumou, ktorú si sám zvolí

Kam smeruje finančná podpora?

- na evanjelizačné náklady (prenájmy, doprava, letáky, odmena misijným pracovníkom)
- na misiu v zahraničí

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: SK87 0200 0000 0000 6843 4112, Swift: SUBASKBX, var.s.20

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 700 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 450 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážete na:

VÚB BA – centrum,

IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112

Swift: SUBASKBX

Biblia



Nová ekumenická Biblia

Nové tretie opravené vydanie obsahuje:

- krížové odkazy a úvody k jednotlivým knihám;
- je tam zapracovaných viac ako 1600 pripomienok.

Objednávajújte na www.slovozivota.sk od 1.12.2015.

Šiandčná bohoslužba

Scénka: „Ako potešiť Ježiška?“



20.12.2015 o 10:00
Tomášikova 30

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 3/2015

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
ISSN 1338-1717, EV 3275/09
štvrtročník, november 2015
15. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.

Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998
tel./fax: 02-20929311
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Články, technické spracovanie a preklady: Peter Čuřík,
Martin Hunčár, Lenka Bašnárová, Tomáš Počaj, Janka Hrivnáková

Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomašíková

Fotografie: Mirka Vajdová, Per Cedergård, Janka Hrivnáková,
Adela Kušnírová, Robert Cibula, Nataša Demiter, Martin Hunčár,
David Zimmermann, Sergiy Voloshyn, Good Future and Hope
Prešlo jazykovou korektúrou.

DETSKÝ TÁBOR V KOKAVE NAD RIMAVICOU



SPEAK LIFE – MLÁDEŽNÍCKY TÁBOR



EVANJELISTA DAVID HATHAWAY V BRATISLAVE



TURNÉ S PEROM CEDERGÅRDHOM



Konferencia GLS Slovensko 2015

20.-21.11. 2015 BRATISLAVA | ISTROPOLIS, TRNAVSKÉ MÝTO 1, BRATISLAVA



BILL HYBELS



BRIAN HOUSTON



ED EINARSON



DR. BRENE BROWN



JIM COLLINS



CRAIG GROESCHEL

KONFERENCIA SLOVO ŽIVOTA
BRNO / 27. - 29. NOVEMBRA 2015

DO TEK Z NE BE

Bo ž í m
s lo v o m
s l ú ž í a :



ERIK
Lundkvist



ANDERS
Gudmar



MIKKO
Tönn



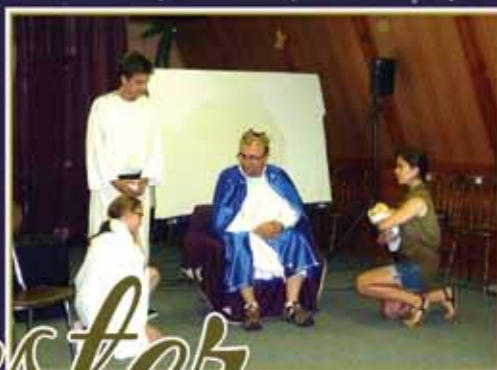
MICHAEL
Vanek



WWW.SLOVOZIVOTA.CZ



#DOTEKZNEBE



Silvester

31.12.2015 o 17:30

Tomášikova 30, areál Omnie, II. poschodie

Registrácia: www.slovozivota.sk